

EXPUNERE DE MOTIVE

În conformitate cu prevederile art. 56, alin. (1), din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, înființarea instituțiilor de învățământ superior se face prin lege. Procedura de înființare a acestora este reglementată în Legea nr. 88/1993 privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor, republicată.

Potrivit art. 104, lit. c), din Legea nr. 84/1995, republicată, învățământul particular funcționează potrivit legii, dacă respectă standardele naționale. Potrivit art. 115 din aceeași lege, baza materială a instituțiilor de învățământ superior particular trebuie să corespundă standardelor desfășurării unui proces instructiv-educativ de calitate: spații adecvate procesului de învățământ, în proprietate sau închiriate; laboratoare proprii cu dotare corespunzătoare; bibliotecă cu fond de carte propriu, adecvat conținutului disciplinelor și nivelului acestora. Pentru obținerea acreditării, instituția sau unitatea de învățământ respectivă trebuie să facă dovada că în perioada de funcționare provizorie a utilizat cel puțin 25% din venituri pentru investiții în baza materială proprie.

Procedura de acreditare se declanșează, potrivit prevederilor art. 6 din Legea nr. 88/1993, republicată, la cererea instituției de învățământ superior interesate, pentru facultățile, colegiile și specializările care îndeplinesc condițiile și standardele prevăzute de lege. Termenul de depunere a cererii nu poate depăși 2 ani de la data absolvirii celei de-a treia promoții, după obținerea autorizației de funcționare provizorie, sub sancțiunea ridicării autorizației de funcționare provizorie.

Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare, împreună cu comisiile din subordine, întocmește un raport de evaluare, în baza căruia Guvernul inițiază proiectul de lege privind înființarea instituției de învățământ superior cu facultățile, colegiile și specializările propuse pentru acreditare.

Potrivit art. 19, alin. (4), din Legea nr. 88/1993, republicată, pentru obținerea acreditării instituția de învățământ superior trebuie să aibă, la fiecare facultate, colegiu și specializare, cel puțin 50% din totalul posturilor cadre didactice cu norma de bază sau cu post rezervat, titularizate în învățământul superior după normele legale, iar dintre acestea, cel puțin 20% să fie profesori universitari sau conferențieri universitari. De asemenea, potrivit art. 19, alin. (5), din aceeași lege, pentru obținerea acreditării personalul de conducere al instituției de învățământ superior (rector, prorector, decan, prodecan), precum și șefii de catedră trebuie să fie cadre didactice cu norma de bază în instituție și să aibă gradul de profesor universitar sau conferențiar universitar titular.

Potrivit art. 20 din Legea nr. 88/1993, republicată, pentru acreditare: planurile de învățământ trebuie să cuprindă discipline obligatorii, opționale și facultative, corespunzător standardelor stabilite pe plan național de către Ministerul Educației și Cercetării, la propunerea Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare; programele analitice ale disciplinelor de studiu trebuie să răspundă aceluiași cerințe ca și planurile de învățământ.

Totodată, potrivit art. 23, alin. (4), din Legea nr. 88/1993, republicată, pentru acreditare este necesar ca cel puțin 51% din totalul primelor trei serii de absolvenți să promoveze examenul de licență sau de diplomă ori, după caz, de absolvire, până la termenul prevăzut la art. 6, alin. (2) din aceeași lege. Pentru fiecare serie de absolvenți promovabilitatea în interiorul termenului prevăzut la art. 6, alin. (2), din Legea nr. 88/1993, republicată, trebuie să fie de cel puțin 40%.

În conformitate cu prevederile art. 6 din Legea nr. 88/1993, republicată, pe baza raportului Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare, se propune, prin prezentul proiect de lege, înființarea Universității Româno-Germane din Sibiu, ca instituție de învățământ superior, persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ.

Universitatea Româno-Germană din Sibiu a început să funcționeze în cadrul Fundației Universitare pentru Integrare Europeană, care s-a constituit, în conformitate cu prevederile Legii nr. 21/1924, în baza Hotărârii nr. 5/29.11.1997 a Adunării generale a Institutului de Științe Administrative al României "Paul Negulescu", ca persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, fără scop patrimonial (non profit), dobândind personalitate juridică prin Sentința civilă nr. 150/23.04.1998.

Sediul universității este în municipiul Sibiu, str. Calea Dumbrăvii, nr. 28-32, județul Sibiu.

Primele specializări autorizate să funcționeze provizoriu au fost *Drept*, cursuri de zi, 4 ani, și cursuri fără frecvență, 5 ani, și *Administrație publică*, cursuri de zi, 4 ani, și cursuri fără frecvență, 5 ani, care au fost înscrise în H.G. nr. 535/1999. Structura actuală a universității cuprinde 7 specializări autorizate să funcționeze provizoriu, dintre care *Drept* este propusă pentru acreditare. Potrivit prezentei legi, Universitatea Româno-Germană din Sibiu se înființează cu următoarea facultate și specializare acreditate: Facultatea de Drept, specializarea *Drept*, cu predare în limba română.

Universitatea Româno-Germană din Sibiu are patrimoniu propriu, prevăzut în anexa la legea de înființare, care rămâne și se utilizează numai în cadrul sistemului național de învățământ.

În vederea asigurării standardelor legale de calitate specifice învățământului superior, se prevede monitorizarea instituției de învățământ superior înființate, de către Ministerul Educației și Cercetării, pe o perioadă de 3 ani, potrivit unei metodologii aprobate de ministrul educației și cercetării, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Față de cele prezentate a fost elaborat proiectul de Lege anexat, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU

ADRIAN NĂSTASE